मन्मेश्वश्वासमाहितं त्वदुक्तार्थकमेववाक्यंशिक्षितं तन्मेहृदि स्थिरंवर्तते ॥ ७ ॥ तदपिमेधृतं मात्रनुशासनमपि मेहृद्गतमेवास्ति ॥८॥ यच्च स्वैः आत्मीयैः बंधुवर्गैः पतिशुश्रूषणादिप्रकारैर्बोधितमर्थजातं तच्चमेनविस्मृतंतुइत्यर्थः ॥ ९ ॥ सावित्री सत्यवतःस्त्री तथावृत्तिः सावित्रीसमानवृत्तिः ॥ त्वं अनसूयायातेत्युक्तिः पातिव्रत्यमहिम्नास्वर्गस्यहस्तगतत्वात्इतितीर्थः ॥ तपोर्थमिहवर्तमानापिपतिसेवयामूर्त्यंतरेणदिवंयातेत्यर्थइतिकतकः॥ १० ॥ रोहिणी विनाचंद्रं मुहूर्तमपिनदृश्यते ॥ पूर्वकृतपतिशुश्रूषावशा

आगच्छंत्याश्वविजनंवनमेवंभयावहं ॥ समाहितंहिमेश्वश्वाहृदयेयत्स्थिरंमम ॥ ७॥ पाणिप्रदानकालेचयत्पुरात्वग्निसन्निधौ॥ अनुशिष्टंजनन्यामेवाक्यंतदपिमेधृतं ॥ ८ ॥ नविस्मृतंतुमेसर्वंवाक्यैःस्वैर्धर्मचारिणि ॥ पतिशुश्रूषणान्नार्यास्तपोनान्यद्विधीयते॥ ९ ॥ सावित्रीपतिशुश्रूषांकृत्वास्वर्गेमहीयते ॥ तथावृत्तिश्चयातात्वंपतिशुश्रूषयादिवं ॥ १० ॥ वरिष्ठासर्वनारीणामेषाचदिविदेवता ॥ रोहिणीनविनाचंद्रंमुहूर्तमपिदृश्यते ॥ ११ ॥ एवंविधाश्चप्रवरास्त्रियोभर्तृदृढव्रताः ॥ देवलोकेमहीयंतेपुण्येनस्वेनकर्मणा ॥ १२ ॥ ततोनसूयासंहृष्टाश्रुत्वोक्तंसीतयावचः ॥ शिरस्याघ्रायचोवाचमैथिलींहर्षयंत्युत ॥ १३ ॥ नियमैर्विविधैरातंतपोहिमहदस्तिमे ॥ तत्संश्रित्यबलंसीतेछंदयेत्वांशुचिव्रते ॥ १४॥ उपपन्नंचयुक्तंचवचनंतवमैथिलि ॥ प्रीताचास्म्युच्यतांसीतेकरवाणिप्रियंचकिं ॥ १५ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाविस्मितामंदविस्मया ॥ कृतमित्यब्रवीत्सीतातपोबलसमन्वितां ॥ १६॥ सात्वेवमुक्ताधर्मज्ञातयाप्रीतितराभवत् सफलंचप्रहर्षंतेहंतसीतेकरोम्यहं ॥ १७॥

देवंपतिसाहित्यंप्राप्तमितिभावः ॥ ११ ॥ प्रवराः स्त्रियोऽरुंधत्यादयः ॥ १२ ॥ हर्षयंत्युत हर्षयंत्यपीत्यर्थः ॥ उताप्यर्थविकल्पयोः ॥ १३ ॥ तद्बलंसंश्रित्य आश्रित्य छंदये वरंवृणीष्वेतिप्रार्थयामि ॥ १४ ॥ १५ ॥ विस्मिता जाताश्चर्या अहोतपसोमाहात्म्यं यन्ममापिवरदानेसामर्थ्यं मंदविस्मया मंदस्मिता कृतंभवत्याअनुग्रहेणैवसर्वंमेपूर्णं नकिंचित्कर्तव्यमस्तीतिभावः ॥ १६ ॥ तया लोभरहितवाचा प्रहर्षं लोभराहित्यजं स्वनिष्ठं तेत्वद्विषयं ॥ १७ ॥